

Polske arbeidere fikk dobla lønna

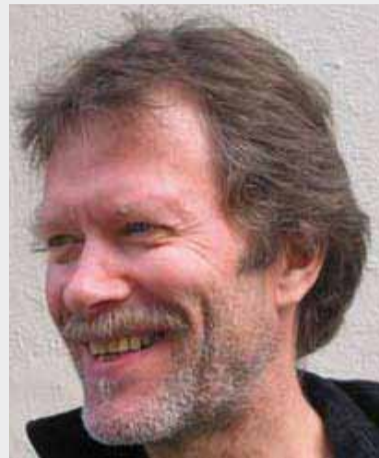

MOSJØEN: Flere hundre polske arbeidere har fått dobbelt så høy timelønn. Alcoa og Elkem har måttet punge ut med 40–50 millioner kroner ekstra. El & IT Forbundet har fått 230 nye medlemmer i løpet av denne kampen, og Fellesforbundet har fått godt over 300.

Alle som kjemper mot sosial dumping, vil ha nytte av å studere erfaringene fra Mosjøen.

LES MER PÅ SIDE 4

Klimakvoter

Svein Olsen sier: Skal du kutte ned på CO₂, kan du ikke overlate det til kvotehandel og børsen.

LES MER PÅ SIDE 5

– Hvor skal jeg føde?

Anne-Marit Almås spør: – Men hvem sier at jo flere fødsler det er på ei fødeavdeling, jo bedre er kvaliteten for de fødende?

LES MER PÅ SIDE 6

50 000 i streik for AFP

Foto: Ronny Kjelsberg

I Trondheim var det streik og demonstrasjon for dagens AFP 9. mai. 4500 arbeidere var samla på Trondheim torg, flere enn på 1. mai. Reiulf Steen holdt hovedtalen. I Oslo var 2100 samla på Youngstorget til møte, før de gikk til Bjarne Håkon Hanssen.

LES MER PÅ SIDE 2

Kriminalisering – hurra!

Med stort flertall vedtok Arbeiderpartiets landsmøte i april å gå inn for kriminalisering av kjøp av sex. Dette var en stor seier for kvinnebevegelsen som har hatt kravet som parole i tretti år. Nå gjelder det å få loven i havn.

LES MER PÅ SIDE 6

B-Postabonnement

STEM RAUDT – STEM RAUD VALALLIANSE!

Returadresse: Raudt
Osterhaus' gate 27
0183 Oslo

LEDER

Ana Taylor Lopez

Bukken og havresekken

Vi har viftet med flagg og ropt HURRA! For hva, for hvem? Mai er en festmåned i Norge. Våren, blomster og fugler. Det samme år etter år: 1. mai, 8. mai, 17. mai ...

17. mai er overstått på tradisjonelt

vis. Vi har feiret Norge som en uavhengig nasjon. Nesten alle talere sa at vi har et trygt land å bo og leve i. Men hva skjer i det daglige, bak de fine festtalene og de fint skrevne ordene i lover og reglementer?

Festdager gir rom for refleksjon. Det er i disse dager hvor vi innvandrere føler oss veldig ensomme. Våre norske venner er opptatt med sin familie, det er tradisjon. Derfor må vi i fellesskap skape nye trasidjoner. Hjemme i Langesund har vi hatt det i tre år: Folk fra mange land kommer hjem til oss, og vi spiser sammen etter barnetoget. Senere går vi i BORGERTOGET! Ja: vi gleder oss til det, vi jobber her, vi går på skolen her, vi deltar i lokalmiljøet.

Vi har sett ansiktsuttrykket til noen som viser at vi burde holde plakaten til Bamble internasjonale forening godt gjemt i kjelleren! Nei, nei, gutt! Sorry! Vi går i BORGERTOGET.

Og mens vi spiser, kommer vi inn på Obiora-saken. Dette har gjort inntrykk på mange. Er det noen spesielle regler for å behandle tjenestemenn i politiet annerledes enn andre ansatte når alvorlig ting skjer i tjenesten? Om man ikke skal suspendere i tilfelle dødsfall under tjenesten, når skal man gjøre det da? Bukken som passer havresekken. Kolleger etterforsker kolleger. Er det ikke på tide at justisministeren og utdanningsministeren snakker sammen og finner hvordan STATEN som,

i tradisjonell borgelig demokratiforståelse, er til for å beskytte menneskerettighetene, kunne utdanne folk som kan være uavhengige? Å beskytte menneskerettighetene kan koste, men dette kan vi alle tjene på. Kunne dette bidra til at vi om noen år kan rope litt høyere, litt renere og sannere HURRA! på 17. mai?

Mange av oss med innvandrerbakgrunn har opplevd brudd på menneskerettighetene i våre land. Vi følte avmakt og ydmykelser, brutalitet fra politi og urettferdige pågrep. Vi ønsker at dette ikke skjer i Norge. Mai skal være en ordentlig festdag - en vakker dag!

50 000 i politisk streik

9. mai streika fagorganiserte over hele landet. Over 50 000 deltok i den politiske streiken til forsvar av AFP. Trondheim gjennomførte en historisk stor demonstrasjon med over 4500 på torget. Ungdommen våkner, på Tønsberg yrkesskole streika nesten alle elevene (se side 7). Denne første landsomfattende aksjonen varsler ikke at kampen mot pensjonsforliket er over, men er starten på en langvarig kamp for å forsvare velferdsstatens grunnmur, det viktigste velferdsprosjektet i norsk historie – folketrygda.

Johan Petter Andresen

Pensjonsforliket i 2005 og det nye vedtaket på Stortinget 23. april i år har ikke dreid seg om konkrete lovbestemmelser. Proposisjonene om dette kommer høyst sannsynlig i løpet av seinhøsten. Da vil det stå et slag om lovtekstene. De som ikke rakk å bli med på streikene og demonstrasjonene i mai, får altså en ny sjanse.

Derfor må loven endres

Aksjonenes fokus er å forsvare avtalefesta pensjon (AFP). Det er den delen av pensjonsforliket som kalles «ny tidligpensjon for alle», som er umulig å forene med AFP. Denne nye tidligpensjonen innebærer at du skal tape mye på å gå av når du er 62 år, i motsetning til dagens AFP, der du ikke taper på om du går av tidlig.

Dagens AFP er altså uforenlig med «ny tidligpensjon for alle». Derfor vil regjeringa endre lovteksten, og det før tariffoppgjøret neste år, der AFP vil komme opp til forhandling. Ledelsen i fagbevegelsen sier at den vil forsvare AFP, men den har ingen plan for kampen. Venstreopposisjonen i fagbevegelsen, som stod bak den landsomfattende streiken 9. mai, må ta ansvaret for å utvikle og styrke kampen videre.

Men kampen fortsetter også etter tariffoppgjøret i 2008. Stortinget skal høsten 2009 ta de store avgjørelsene for det samla nye pensjonssystemet, det som skal gjelde fra 2010. Det vil altså være det nye Stortinget etter valget i september 2009.

Stopp pensjonsranet!

Regjeringa sier det er nødvendig å spare 28 milliarder årlig. Men den forrige regjeringa ga rundhåndta skattelette i samme størrelsesorden til de rike. Det var uproblematisk – det hadde vi råd til. Det var noe helt annet. Nå gjelder det vanlige folk. Da er det andre økonomiske regler som gjelder. Dette er ikke et spørsmål om vi har

råd eller ikke. Det er et spørsmål om fordeling. Pensjonsreformen åpner for norgeshistoriens største privatisering. Pensjonsreformen er en del av de rikes opprør. De rike utfordrer fellesskapsløsningene. De rike vil ha mer av den samla verdiskapinga. Stortingsforliket om pensjonsreformen er et pensjonsran!

Rammer kvinner og lavtlønte hardest

En hovedbegrunnelse for reformen er at det skal bli mer samsvar mellom inntekt og pensjon. Men så lenge kvinner tjener dårligere enn menn, vil dette

Terje Skog fra EI og IT i Oslo/Akershus gav Bjarne Håkon Hanssen beskjed om at fagorganiserte, kvinnebevegelsen og pensjonistene vil beholde AFP som den er. Foto: Geir Eigil Løkke

bety at kvinners lavere lønninger i enda større grad enn tidligere skal føre til lav pensjon.

Rundt halvparten av kvinnene er fortsatt minstepensjonister, og dette vil ikke endre seg dramatisk til 2010. Fra da av skal også minstepensjonene reduseres, dersom levealderen øker. Minstepensjonen er samfunnets vurdering av hva som er det minste som trengs for et verdig liv. Hvorfor trenger minstepensjonistene mindre å leve av, bare fordi de og deres jevnaldrende lever lenger?

Fortsatt lever kvinner lenger enn menn – eldre kvinner vil bli stadig fattigere i forhold til resten av befolkninga, når pensjonene ikke skal følge lønnsutviklinga. Og når AFP-tillegget skal opphøre etter 15 år og tjenestepensjoner i privat sektor etter 10 år, blir det ikke mye igjen.

Enhet offentlig og privat

Både AFP og tjenestepensjonsordninga i offentlig sektor skal nå tilpasses de nye prinsippene. De skal gjøres om til ordninger der du skal straffes om du ikke kan jobbe eller ikke får jobb. Regelen om 30 års opptjening i de offentlige ordningene er i fare, en regel som nettopp har sikra mange kvinner en levelig pensjon.

I denne situasjonen blir det avgjørende at fagbevegelsen i offentlig og privat sektor, på tvers av hovedorganisasjonene, kan stå sammen med kvinnebevegelsen, pensjonister og ungdom, mot pensjonskutt og for å forsvare både AFP og de lov- og avtalefesta pensjonsordningene for offentlig ansatte. Bare en slik allianse kan ha sjanse til å vinne.

2100 streikende på Youngstorget i Oslo.

Foto: Finn Jensen

AKSJON FORSVAR AFP

Aksjonen samler inn penger for å drive informasjonsarbeid. Mange foreninger og klubber har slutta seg til aksjonen, som har en egen hjemmeside:

www.forsvarafp.no

Her finner du grundig gjennomgang av hva pensjonsreformen betyr.

1. januar 2010:

Uførepensjonistene forsvinner

Regjeringa mottok Uførepensjonsutvalgets innstilling 16. mai. Rødt nytt viser i denne artikkelen hvordan uførepensjonistene får mye dårligere økonomiske kår, dersom denne går gjennom.

1. mai-tog i Oslo.

Foto: Finn Jensen

Arne Byrkjeflot

Ikke lenger uførepensjonister

Fra 1. januar 2010 forsvinner uførepensjonistene. Det gjelder folk som er født i 1950 eller seinere. (De som er født i 1949 og tidligere, fortsetter med dagens regler.) De uføre forsvinner sjølsagt ikke. De skal få uførestønad, ikke uførepensjon. Dette markerer at uføretrygd er en rettighet som ikke er varig. Du kan miste den. Det normale blir at den skal vurderes på nytt etter ei tid. Ut fra denne tankegangen blir uførestønaden beregna etter samme prinsipp som attføring og rehabilitering. Du får 66 prosent av inntekten i utvalgte år før du ble ufør.

Ikke lenger legens avgjørelse

NAV skal bestemme. I dag er det din faste lege som vurderer din funksjonsevne på medisinsk grunnlag. Trygdekontoret kan overprøve dette med sin trygdelege, men det er fortsatt på medisinsk grunnlag. Denne medisinske vurderinga av funksjonsevne er fortsatt en nødvendig forutsetning for uførestønad, – men ikke tilstrekkelig. Den endelige avgjørelsen blir tatt av NAV etter en arbeidsevnevurdering. Etter min mening er det ganske klart at en slik vurdering vil bli mye mer skjønnsmessig og styrt etter budsjett og politiske konjunkturer, enn en rein medisinsk vurdering.

Ikke lenger pensjonistskatt

En økonomisk katastrofe for mange. I dag er uførepensjonister omfattet av lavere bruttoskatt på grunn av skattebegrensingsregelen, og de har særfradrag. De betaler 3 prosent i bruttoskatt, mot 7,8 prosent for lønnstakere. Skattebegrensingsregelen betyr at du ikke betaler skatt av ei nettoinntekt på 99 100 kroner i 2007. Med minstepensjon på 24 prosent som pensjonist, betyr det at du kan tjene 130 200 kroner og ikke betale skatt. I tillegg skjer-

mes du for beskatning opp til ei inntekt på om lag 216 000 kroner på grunn av regelen om at du aldri skal få mer enn 55 prosent skatt på ei inntektsøkning. I tillegg har uførepensjonister et særfradrag på 19 368 kr ved mer enn 2/3 uførhet, og det halve ved lavere uførhet.

Når det ikke lenger er uførepensjonister, gjelder heller ikke reglene over. For minstepensjoner og unge uføre ville dette blitt en katastrofe. Med et tap på 15 000 til 20 000 netto. Derfor foreslår utvalget at de skal få øket stønad, slik at de kommer likt ut netto.

Men det skjer ikke for dem som tjener litt mer enn minstepensjon. Derfor ser vi da også at taperne er enslige som tjener det som ligger et sted mellom beløpet til den nye minstepensjonen og opp til om lag 260 000 kroner. Vinnerne er de med god pensjon.

Slik er faktisk den nye uførepensjonen enda mer usosial enn den nye alderspensjonen.

36 000 kroner mindre i barnebidrag

I dag er det slik at uførepensjonister har et behovsprøvd barnebidrag på 25 157 kroner (0,4G). Seks prosent av uførepensjonistene har ett barn, og fem prosent av dem har to barn. Nå skal de over på systemet som gjelder for dem som er på attføring, 27 kroner per dag, 7020 i året, og ikke behovsprøvd. Det betyr at alle pensjonister med ett barn og familieinntekt under 165 000, taper 1500 kroner måneden. Alle med to barn og familieinntekt under 190 000, taper 3000 kroner i måneden. Ganske hjerte- råt å ta fra barna til de

fattigste uføre muligheten til en noenlunde brukbar oppvekst.

Alderspensjonen svekkes med 30 prosent

Det viktigste kuttforslaget er at også uførepensjonistene skal omfattes av levealdersjusteringa, som betyr at pensjonen din går ned hvert år, hvis folk gjennomsnittlig forventes å leve lenger. I 2050 betyr det 18 prosent mindre i pensjon. Utvalget argumenterer med at de burde vært holdt utenfor, siden de faktisk ikke kan velge å jobbe lenger for å unngå tap. Logikken i pensjonsforliket er jo at vi andre kan ta igjen tapet når levealderen øker med et år, ved å jobbe åtte måneder lenger. Dette er umulig for uføre.

Her er det ren straff, en ufør som blir alderspensjonist i 2050, skal miste 18 prosent av pensjonen sin. Så kan hun håpe at folk flest jobber lenger, så tapet blir litt mindre. Kollektiv straff er vanligvis forbudt.

I tillegg skal pensjonen senkes. Det er forskjellige modeller, men de gir samme nedskjæring av pensjonene. Nedskjæringen blir på 12,5 prosent, eller det du taper på at fem opptjeningsår fra 62 til 67 forvinner.

I tillegg får du ikke lenger full opptjening for de åra du går på rehabilitering, attføring eller midlertidig uføretrygd. Her vil pensjonen bli beregna ut fra stønaden, ikke tidligere inntekt slik som i dag. Tre år på midlertidige tiltak betyr et tapt opptjeningsår.

Konsekvensen blir senket alderspensjon på om lag 30 prosent, enda mer for dem med kort opptjeningstid. Og dette er 30 prosent nedskjæring på ei gruppe som stort sett har ganske lav pensjon fra før og en yrkeskarriere som gjør at de har lite å tære på som pensjonister.

AFP og uføretrygd

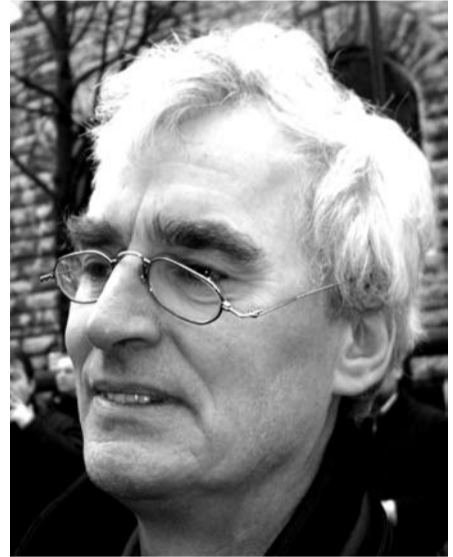
Utvalget legger til grunn at alle med rett til AFP får et flatt AFP-tillegg, uansett når eller om du går av med AFP. Derfor mener utvalget det ikke lønner seg å gå av med uføretrygd framfor AFP. Og det har de jo rett i, så lenge du uansett

mister fem opptjeningsår og omfattes av levealdersjustering. Da er det ekstra tapet avkortinga på 22 prosent ved 62 år. Det betyr i praksis at det for lavtlønte vil lønne seg å gå av med AFP, for høytlønte å gå av med uføretrygd.

Men dette baserer seg på en AFP-ordning med flatt tillegg, som vil være en katastrofe for alle som vil gå av med AFP ved 62 eller 63 år. Får vi en AFP-ordning som faktisk oppfyller det som er lovet, at den er minst like god for 62-åringene som dagens ordning, altså uten avkortning og med opptjening fram til 67 år, så vil ingen velge uføretrygd, dersom de har krav på AFP.

Slik lages det en ordning for uføretrygda som gjør det enda verre å videreføre dagens AFP-ordning

Det er vel også på tide å slå fast at også AFP-pensjonistne vil bli beskatta som lønsmottakere. Det er jo allerede slik at Bjarne Håkon Hanssen har tatt med verdien av både opptjening og skattefordeler i sitt AFP-tillegg. Han har neppe tenkt å gi pengene to ganger. Og når de nå til og med skal behandle uføre som lønsmottakere, så er vel tvilen borte. Det er i så fall dramatisk. En minstepensjonist taper 15 000 kroner netto. Ved en pensjon på 130 000 er tapet 20 000 kroner.

Arne Byrkjeflot er leder av LO i Trondheim og representerer RV/Rødt i bystyret.

Foto: Rødt nytt

Sommarleir!

Raudt arrangerer sommarleir frå 27. juni til 1. juli.

Staden er Skarnes på Austlandet.

Bli med og diskuter politikk og opplev ein sosial fellesskap.

Barnehage. Eige opplegg for born og ungdom i grunnskulealder (pionerleir).

For spørsmål, praktiske opplysningar, prisar og påmelding:

Sjå www.raudt.no

Skriv til raudt@raudt.no

Ring til Raudt 22 98 90 50

Flere hundre arbeidere fikk doble timelønna

I Mosjøen har polske arbeidere og fagbevegelsen vunnet en stor seier mot internasjonal storkapital av format. Flere hundre arbeidere har fått doble timelønna, mens Alcoa og Elkem er taperne. De har måttet punge ut med 40–50 millioner kroner ekstra.

Foto: Privat

Gunnvald Lindset

Alcoa er verdens nest største produsent av aluminium. Selskapet er amerikansk og har produksjon i 43 land. Når dette gigantselskapet, som eier 50 prosent av Elkem Aluminium, skulle bygge en fabrikk i Mosjøen, leide entreprenørselskapet deres, Bechtel, inn mange hundre polske arbeidere for luselønn. Arbeiderne skulle bygge en fabrikk for å produsere anoder som brukes i aluminiumsproduksjonen. Mosjøen Anode er eid ca. 5/6 av Alcoa og 1/6 av Elkem.

Lønna lå på rundt 60 kroner timen. Fra 1. januar i år ble byggeoverenskomsten allmenngjort. Allmenngjøring av tariffavtaler betyr at avtaler gjøres til lov, og ingen skal tjene under det som er bestemt gjennom tariffavtaler. Den tariffesta timelønna fra nyttår var 132,25 kroner. Fagbevegelsen mente at hele byggeplassen for anodefabrikken måtte omfattes av den nye loven.

Elektrikerne

De polske utleieselskapene, blant annet Elektromontaz Gdansk, nekta 150 elektrikerne tarifflønn, fordi de ikke er omfatta av byggoverenskomsten. Dermed var kampen i gang. El&IT gikk i bresjen. Tillitsvalgte ble rasende og starta arbeidet med å organisere de polske arbeiderne. Disse oppretta egen klubb, og El&IT Forbundet krevde tariffavtale.

Etter knallharde forhandlinger fikk de en lokal avtale som gav de fleste elektrikerne ei lønnsøkning fra brutto 50 til 140 kroner per time. Dette var første gang det er tegna en tariffavtale for et utenlandsk firma av denne typen innenfor LO-systemet, noe som oppsummeres som en historisk seier.

Stål- og montasjearbeiderne

De polske stål- og montasjearbeiderne, som var ansatt hos blant annet RYZ Ryszard Weremzuc og Mostastal, var nødt til å organisere seg for at de tillitsvalgte skulle kunne kreve tarifflønn

og starte forhandlinger, ettersom heller ikke de var omfatta av byggoverenskomsten. Etter at El&IT Forbundet hadde fått sin avtale på plass, meldte rundt 300 polske arbeidere seg inn i Fellesforbundet, som krevde den tariffesta timelønna på 132,25 kroner. Saka endte i vår med full seier for disse arbeiderne.

Industrimurerne

Med på byggeprosjektet var også 140 industrimurere, som selskapet mente ikke var omfattet av overenskomsten. De skulle ikke få tarifflønn. Industrimurerne mente de var bygningsarbeidere, fagbevegelsen sa det samme. Selskapet sa fortsatt nei. Da kom Arbeidstilsynet, som skal passe på at loven om allmenngjøring blir fulgt, med en avgjørelse: Industrimurerne skulle inn under loven. Det skjedde dagen før første mai. Så nå har også de fått pengene sine. De hadde tidligere også rundt 60 kroner timen. Arbeidsgiverne har anka.

El&IT Forbundet har fått ca. 230 nye medlemmer blant elektrikerne og ingeniørene i løpet av denne kampen, og Fellesforbundet godt over 300 medlemmer. På 1. mai var det to polske arbeidere som bar parola «Nei til sosial dumping». De hadde følge av 300–400 polske arbeidskamerater.

Sjøl om selskapet prøver å ta en prinsippkamp på avgjørelsen om hvem som er bygningsarbeider på et bygg, har de utbetalt pengene. Alle arbeiderne har nå tarifflønn. Eierne vil ha fabrikkferdig i juli, som de har planlagt. De ønska opplagt ikke en situasjon der de kom i en større konflikt med arbeiderne.

Selskap som prøver seg

Alcoa og Elkem har til nå utnytta alle muligheter til å unngå å betale arbeiderne tarifflønn. Høsten 2002, under utbygginga som foregikk da, hadde innleide polske arbeidere ei månedslønn på bare 8000 kroner. Da disse forholda kom fram i lyset, ble lønna doblet etter at LO-utvalget (tillitsvalgte i de

forskjellige firmaene på utbyggingsområdet) trua med aksjoner. Da bygginga av anodefabrikken skulle starte, var Mosjøen kjemiske arbeiderforening, El&IT og Fellesforbundet klare. Det var allmenngjøringa av byggoverenskomsten 1. januar i år som la grunnlaget for krav om tarifflønn.

Ingeniørene

De tillitsvalgte har stått på og gjort en kjempejobb, men det gjenstår ei gruppe som ennå ikke har fått det de har krav på, nemlig polske ingeniører på anlegget. De har den lønna som de andre nå har fått mer enn fordobla. De har nettopp organisert seg i El&IT, og dette seiler nå opp som en ny konflikt, hvis ikke selskapet gir seg og gir også dem tarifflønn.

Det er svært viktig å oppsummere det som har skjedd i Mosjøen og dra nytte av det i den videre kampen mot sosial dumping og i kampen mot EUs tjenstedirektiv. Det som har skjedd, er nok et bevis på viktigheten av solidaritet og faglig kamp for å bedre lønns- og arbeidsforhold for arbeidsfolk.

Gunnvald Lindset har grunn til å smile bredt. De polske arbeiderne og fagbevegelsen har vunnet en stor seier mot et av verdens største selskaper. Lindset er nummer 1 på RV/Rødt si liste til kommunevalget i Mosjøen. Han er nå medlem av kommunestyret. Foto: Rødt nytt

10 prosent ned i lønn for 30 prosent mer jobb

Foto: Rødt nytt

Inger-Grete Berg sitter i styret for Norsk Kabinforening, som organiserer 2/3 av de kabinansatte i SAS Braathens. Hun holdt en appell på Rødt sitt stiftelseslandsmøte om hvordan SAS presser kabinpersonalet fra alle kanter. Vi trykker et utdrag.

I 2003 ble vi møtt med massive krav om kostnadsutt. Ledelsens agenda var at fagforeninger skulle presses ved bruk av splitt- og hersk-metoder. Det var Norsk Kabinforening (NKF) som skulle tas. Ledelsens mål er å svekke eller kvitte seg helt med fagforeninger og det kollektive avtaleverket.

Våren 2003 angrep SAS avtalen som NKF hadde om fordeling av folk på langrutene. Dansk overtallighet ble overført til Oslobasen, og SAS ønsket å si opp 90 norske kabinansatte. Saken endte med forlik, etter at SAS tapte i Tingretten.

Så ble NKF presset til å gå ned 10 prosent i lønn og fikk samtidig tildelt 30 prosent mer arbeid. SAS påtvang NKF en rammeavtale, der partene ble enige om å forhandle innholdet. Arbeidsgiver utnyttet situasjonen til å skvise avtalen ned mot lovens minimumsbestemmelser angående

flytid, som handler om hvor lenge du kan fly og hvor korte pausene kan være. Høyt sykefravær og en presset arbeidsstokk ble resultatet.

At NKF i det hele tatt ble stående, er et kunststykke i seg sjøl. I denne prosessen ble det klart at arbeidsgiver forsøkte å frata fagforeninga de politiske arenaer og roller som vårt sosialdemokratiske politiske system gir rom for. Dette ble gjort via omstillinger og omorganisering med den hensikt å omgå lovverk og tariffavtaler.

Deltid

Noen ansatte er nå i noe som kalles en «ressurspool». Det er en uforutsigbar tilværelse. Arbeidsgiver gir dem arbeid helt vilkårlig. De er ansatt på 20 til 40 prosent. SAS er livredde for å la dem fly mer, av hensyn til å måtte ansette dem

fast. De deltidsarbeidende sitter og venter på telefon og er klare til å jobbe når det måtte passe SAS. Det blir håpløst å ta annet arbeid, da arbeidslivet ikke består av arbeidsgivere som ønsker uforutsigbare ansatte. Det verste er at de tjener kun 20–40 prosent lønn. Derfor må de ha en eller to jobber til. I perioder tjener disse deltidsansatte ingenting, nettopp fordi SAS har brukt opp produksjonskvoten deres!!

Dette betyr at jobben er tiltenkt studenter og er ikke basert på heltidsansatte. For øyeblikket er interessen for fagforeninger noe stigende blant disse ansatte.

Ansattes interesser blir nå angrepet fra alle kanter. Det er nødvendig med ei sterk vaktbikkje i det politiske landskapet. Et nytt større og sterkere parti på venstresida er derfor betimelig. Jeg ønsker det nye partiet lykke til.

Drømmen om den klimanøytrale flyreisa

I Bodø diskuteres om kommunen skal kjøpe klimakvoter for sine årlige 2500 flyreiser. Bra for miljøet eller avlat? Erling Folkvord skriver om dette i den nye boka si, «Operasjon heilomvending!»:

Det finnes alternativer, både i stort og smått. Og noen av dem betyr fortsatt stø kurs i feil retning, om tanken bak er aldri så velmeint. En av statsministerens partifeller i Bodø fremma nylig en interpellasjon i bystyret der han argumenterte slik:

«Flyreiser er en viktig bidragsyter til CO₂ utslipp. Med den forventede økning i flytrafikken er luftfarten en av de raskest voksende utslippskildene. Gjennom kvotekjøp blir flyreisene klimanøytrale ved at ett tonn CO₂ sluppet ut fra fly kompenseres med ett tonn redusert utslipp et annet sted.»

Begrepet klimanøytral flyreise var lånt fra ei utredning i Kristiansand kommune. Bodø-politikeren foreslo at bystyret skulle få utarbeida «en kostnadsberegning på innføring av klimakvoter på alle kommunale flyreiser» og undersøke om det finnes mulige samarbeidspartnere for å stimulere til

konkrete miljøtiltak i den tredje verden.

Bodø kommune betaler anslagsvis 2500 flybilletter i året. I bystyredebat-ten blei det hevda at det bare koster 60 kroner å gjøre ei flyreise «klimanøytral». Kommunen skulle dermed kunne løse sin del av dette problemet med en årlig merkostnad på beskjedne 150 000 kroner.

I bystyremøtet foreslo Brigte Kristensen, Rødt (tidligere RV), at Bodø heller skal redusere kommunens eget bidrag til klimautslipp. Det kan blant anna gjøres ved å tilby kommunens ansatte gratis kollektivreiser til og fra jobb. Antall flyreiser kan reduseres viss kommunen i større grad bruker telefon- og skjermkonferanser. Disse forslaga følger nå med saka fram til Bodø bystyre skal realitetsbehandle den kommunale klimapolitikken.

OPERASJON HEILOMVENDING!

av Erling Folkvord

Ei oppsummering av de første «rødgrønne» åra

Pris 100 kroner
Utgiver: Tidsskriftet Rødt!

Bestill fra Rødt, roedt@roedt.no, tlf 22 98 90 50

Bodø: – Nei takk til forsvarsministeren

Her går «Fred og miljø 1. mai» i Bodø til et torgmøte. Hovedtalen ble holdt av Zahir Athari, representant for de afghanske flyktningene i Norge. «Fred og miljø» ble stifta fordi arbeiderpartiledelsen pressa igjennom at forsvarsminister Strøm-Erichsen skulle være hovedtaler på LOs arrangement. Parolene «Norske styrker ut av Afghanistan» og «Fisk – ikke olje i nord» ble strøket fra LOs tog. 50–60 folk hørte på forsvarsministeren. 200 hørte på flyktningen.

Foto: Kristin Andreassen

Verdens overklasse skaper klimaproblemene

RV/Rødt i Bodø går mot at kommunen skal kjøpe klimakvoter når det reises med fly. Rødt nytt spør Svein Olsen: Hvorfor? Og hva er alternativet?

Svein Olsen står på førsteplass på RV/Rødt si liste i Bodø. Foto: Rødt nytt

Jorun Gulbrandsen

Hvis en vil kutte ned på utslipp av CO₂, kan en ikke overlate jobben til kvotehandel og børsen. Se Petter Stordalen. Han sier han reiser 150 til 200 dager i året, og bruker fly «som andre bruker bil». Han kjøper klimakvoter, men han slipper samtidig ut 386 tonn CO₂ i året. Slik opererer verdens overklasse.

– Men kan ikke pengene brukes til skogplanting, for eksempel?

– Jo. Men du har ingen garanti for at det fører til noe positivt. Skogen binder CO₂, det er det positive. Men hvis skogen brennes om ti eller tjue år, frigjøres karbonet igjen. Hvis skogen brukes til å lage diesel, er vi også like langt.

Hvis vi skulle tro på kvotehandelens gode virkning – hvor mye penger blir det? Mindre og mindre. Da den europeiske børsen for kvotehandel ble oppretta i 2005, kosta ei kvote mellom 5 og 9 euro. Det var tenkt at prisen skulle gå opp, men den er nå på under 1 euro.

Det som skjer, er at rike mennesker og rike land ikke vil redusere sine utslipp. Derfor betaler de noen kroner for at andre land ikke skal bruke de kvotene de likevel ikke har ressurser til å bruke. Dette er et klassespørsmål. Fattige land har behov for å produsere mer og slippe ut mer CO₂. Det er de rike landa som må redusere.

– Vil drivstoff laga av planter være til nytte for å redusere CO₂?

– Igjen er dette de rikes perspektiv. Hvis du skal opprettholde bilbruken med biodiesel, trengs det et areal som tilsvaret arealet til all kornproduksjon i verden. Det er nå mulig å se konsekvensene av produksjon av planter for å lage biodrivstoff, det ligger penger i det. Fattige i Mexico betaler mer for mais enn for to–tre år sia. Til neste år vil USA sannsynligvis bruke 139 millioner tonn korn, mest mais, eller sju prosent av verdens samla kornavling, til etanol.

Dagens eiendoms- og maktforhold skaper premisser som gjør at gode tiltak, som å erstatte fossilt drivstoff med andre oljer, blir rikdom for noen få og

kriser for de mange.

Rødt sitt standpunkt er at hvert land må kutte ned på produksjonen av CO₂, og at vi må gjøre det hjemme hos oss sjøl. Men det er ikke nok som for eksempel AP-ledelsen sier her i Bodø, hvor de gjør det til et privat og moralsk spørsmål, at folk skal la bilen stå, og ellers løse det meste med ny teknologi. Staten må ta grep.

– Hvordan?

– Ta eksemplet her i Bodø. Vi i Rødt Bodø kjemper mot planen om å bygge en motorvei, en stor innfartsvei, inn til Bodø. Den vil øke bilbruken med tjue prosent innen ti år. Vi ønsker oss et alternativ: Et nasjonalt pilotprosjekt, et bevisst og omfattende annerledes valg for å finne andre løsninger enn å satse på bil og motorvei. Vi argumenterer for kollektive løsninger som tog, buss, sykkelveier og gangveier.

Så er det planer om å bygge et kjøpesenter på titusenvis av kvadratmeter i utkanten av byen, der en må ha bil for å handle. Rødt Bodø kommer til å stemme nei i kommunestyret til det.

AP-ledelsen sier at folk får la bilen stå. Men dette blir moralisme og bare snakk, når det samtidig er mer bilbruk de legger til rette for. Det går heller ikke an å forandre transportsystemet i Bodø ved at kommunen sender 150 000 kvotepenger til utlandet. Utslipp av klimagasser på reduseres her. Biltrafikk og den høye takta i oljeutvinninga er de vesentlige problemene. Oljekapital, bilindustri, kjøpmannskapital – deres interesser blir satt i første rekke. Den kapitalistiske økonomien og maktforholda hindrer folk i å ta tiltak som betyr noe for å redde klimaet. Slik må det ikke fortsette.

For å få redusert bilbruken, er det også på tide å ta en diskusjon om byene som hele tida vokser. Over halvparten av menneskene på jorda bor i byer. Bodø, Tromsø og Alta vokser. Er det naturbestemt? Kan ikke folk få bo bra på Fauske og i Gildeskål? Hvorfor skal alle arbeidsplasser ligge i Bodø? Hvor stor skal byen bli? Hvor mange innfartsårer med motorveistørrelse skal byene få? Vi må ta tak i sammenhengene. Ikke konsentrere oss om avlatsbrev, sjøl ikke om de har det fine navnet «klimakvoter».

Biler foran mat

- Årlig kornproduksjon i verden: 2000 millioner tonn.
- Kornlagre: Holder i 57 dager.
- To milliarder mennesker har usikker tilgang på mat.
- 24 000 mennesker, de fleste barn, dør hver dag av matmangel.
- En hundre liters tank med bioetanol krever like mye korn som et menneske trenger i ett år.
- Mest bioetanol blir framstilt av kulturplanter på innmark.

(Kilde: Olav Randen i *Nationen* 16. januar 2007)

– Hvor skal jeg føde?

Anne-Marit Almås er partipolitisk uavhengig. Hun holdt appell første mai i Mosjøen om situasjonen for fødende.

Hei! Mitt navn er Anne-Marit Almås, og for snart fem måneder siden fant jeg ut at jeg skal bli mamma. Jeg har en baby i magen min. Og det å kjenne at den lille inni meg sparker, det å vite at jeg har et helt nytt liv inni meg, det er så spesielt og uforklarlig. Og den som har vanskeligst for å fatte det, er nok jeg sjøl. [...]

Så kommer tilleggsspørsmålet for oss som bor på en liten plass som Mosjøen: Hvor skal jeg føde?

Jordmødrene vi fødende går til, anbefaler ikke førstegangs fødende å føde her i Mosjøen. Det er fordi det ikke er ei fødeavdeling her lenger. Det er ei fødestue, som i praksis betyr at den styres av ei jordmor og ikke har en gynekolog i vaktberedskap, men som systemansvarlig. Fram til nå har det betydning at førstegangs fødende og fødende i risikovangenskap har fått valget mellom å dra til Mo eller til Sandnessjøen, hvor de har fødeavdelinger. [...]

Det at førstegangs fødende og risiko fødende anbefales å dra til ei fødeavdeling, fører til at fødestua her i Mosjøen bare tilbys til 40–50 prosent av oss som skal føde.

Det som har bestemt om det her på Helgeland, som er en liten og smal del av dette landet, skal være fødeavdelin-

Foto: Privat

ger eller fødestuer på sykehusene, er antall fødsler hvert år. Nasjonalt råd for fødselsomsorg mener at ei fødeavdeling skal ha minst 400–500 fødsler per år for å oppfylle de faglige kravene, og for å kunne ha gynekolog på fødeavdelinga. Da er det ikke tatt hensyn til bosetning, klima eller kommunikasjoner. [...] Men

hvem sier at jo flere fødsler det er på ei fødeavdeling, jo bedre er kvaliteten for de fødende? Hva med omsorgen? [...]

Da jeg var på ultralyden satt jordmora foran meg med sjekklista og ba meg om det fulle navnet mitt. Da jeg sa det, så hun opp på meg og sa: «Ja, nå ser jeg jo hvem du er datra til. Ja, men da skal dette gå kjempebra. Du føder nok like lett som mora di du, sånt går som regel i arv.»

For min del, som ikke har muligheten til å føde her i byen, sånn som mamma hadde, er det ikke bare betryggende. Når jeg ble født, kom jeg så fort til verden at jeg ikke pusta og måtte rett og slett bankes i gang, og så ble jeg lagt i kuvøse. Den minste broren min, ble født på do på sykehuset [...] de kom seg ikke lenger før fødselen var i gang – og det var én time etter første rie.

Så beroliget blir jeg overhodet ikke, når jordmora forteller meg at døtre ofte får samme fødsels erfaring som sine mødre. Det vil for min del si at min baby kanskje blir født ved Sundøybrua [mellom Mosjøen og Sandnessjøen], eller eventuelt på Ømmervatnet [på vei til Mo], alt etter hvilken fødeavdeling som ikke har feriestengt. [...]

Hvor er fødselsomsorgen blitt av i dette regnestykket? Hvor er tryggheten i å vite at vi blir tatt hånd om? For den ligger ikke i antall fødsler på ei fødeavdeling hvert år. Den ligger i å vite at

vi slipper å reise over lange avstander, som i enkelte tilfeller kan være mye mer risikofylt enn å vite at den som skal ta i mot din største skatt ikke har tatt i mot flere enn 98 unger det siste året. [...]

Lokalsykehusene skal være en hjørnestein i folks trygghet, og er bygd opp med grunnlag i bosetting, geografi, kommunikasjoner og avstander. En svekkelse og nedbygging av fødselsomsorgen på lokalsykehusene kan føre til økt risiko for at barn skades eller dør under fødselen. Og hvis det skal vise oss noe, må det være at kampen for lokalsykehusene er en kjempeviktig kamp!

Frp-koden

Foredrag ved Magnus E. Marsdal

Om hvordan venstresida kan komme på offensiven mot Fremskrittspartiet. Forfatteren holder gjerne foredrag om Frp-koden i perioden juni – august. Honorar avtales etter arrangørens økonomi.

Kontakt: magnus@manifest.no
For mer informasjon om boka og forlaget, se www.manifest.no

Forbud mot sexkjøp:

En viktig seier for kvinnebevegelsen

22. april 2007 vedtok Arbeiderpartiets landsmøte å gå inn for kriminalisering av kjøp av sex. Med dette vedtaket er det nå politisk flertall for kriminalisering i Norge. Ikke rart at kvinnebevegelsen jubla, og ikke bare i Norge, men i hele vårt internasjonale nettverk.

Marit Kvamme

Justisminister Storberget har sagt at vi vil ha på plass et lovforbud i løpet av 1 til 1,5 år. Kvinnebevegelsen vil følge nøye med i den videre prosessen. Vi godtar ikke trenering og utsettelse i denne saken! Vi vet nok om skadene, og vi vet at Norge er et attraktivt land for menneskehandlere. Derfor haster det å få på plass en lov mot kjøp nå!

I tillegg til kriminalisering av kjøp av sex, ble det også foreslått en rekke tiltak for å få kvinner ut av prostitusjon. Mange av våre krav var tatt med. Våre krav har handlet om trygge oppholdssteder, oppholdstillatelse for ofre for trafficking, medisinsk, sosial og juridisk assistanse, hjelp til å finne alternative inntektskilder og hjelp til å bearbeide traumer. Dersom disse tiltakene blir iverksatt, vil det vise at regjeringen er villig til å overholde Norges forpliktelser etter ratifisering av FN's Palermo-protokoll mot menneskehandel.

Å ta kvinnenes situasjon på alvor

Et forbud mot kjøp vil gi oss det juridiske rammeverket som trengs for å ta kvinnenes situasjon på alvor. Et forbud sier at kjøp av seksuelle tjenester er et overgrep mot kvinnene. I tillegg plasseres ansvaret for å opprettholde det nasjonale og internasjonale markedet for prostitusjon, på menn som kjøper sex.

Hjelpetiltak ønsker og trenger forbud

I Norge er Prosjektet motstander av et forbud. Liv

Jessen hevder at et forbud mot sex fungerer dårlig og påberoper seg svenske erfaringer. Vi kan dessverre ikke godta Liv Jessen som ekspert på svenske forhold. Ingen i Sverige ønsker seg tilbake til tiden før kriminalisering av kundene i sexhandelen.

Sverige er ikke attraktivt mer for dem som handler med kvinner, sier Agneta Borg i prostitusjonsheten i Stockholm.

«Mænd køber kvinder i stykker,» sier Dorit Otzen, leder av Reden, dansk hjelpetiltak for kvinner i prostitusjon. «Hvad sker der i et samfund, hvor mænd oplever en stiltiende accept af, at de i frokostpausen tager hen på det lokale bordel, med den indbyggede foragt for kvinder, der ligger i den handling – for bagefter at køre tilbage til arbejdspladsen eller hjem til konen for at foregive en respekt for kvinder som ligeværdige mennesker? I gamle dage blev den indstilling hos mænd kaldt for Madonna-luder-komplekset. I dag bør vi kalde det den største hæmsko for reel ligestilling mellem de to køn.»

Vi må bort fra en diskusjon om hvordan kvinner skal holde ut i prostitusjon, og i stedet få tiltak som kan få kvinner ut av prostitusjon. Hvis en har som mål å hjelpe kvinner til å ha prostitusjon som levevei, vil ethvert juridisk inngrep i sexhandelen oppfattes som uønsket.

Å bli kvitt prostitusjon vil koste – men vi mener at kvinners liv er verdt det.

Foto: Rødt nytt

Elevstreik for AFP

9. mai var Færder videregående skole, avdeling Teie, nærmest tom. Elevene deltok i aksjonen for AFP sammen med 50 000 fagorganiserte over hele landet. Færder vgs er yrkesfagskolen i Tønsberg. Rødt nytt spør Filip Ramberg (18) og Julie Westerheim (18), som var to av elevene som jobbet hardt for å ta skolen sin ut i streik: Hva har skoleelever med pensjon å gjøre?

Jo Skårderud

Julie: Vi mente det var viktig å streike for å vise regjeringa at de ikke får lov til å ødelegge for oss som skal bli håndverkere og kanskje kommer til å slite med skader og lignende. Vi bryr oss om åssen vi skal ha det når vi blir gamle, at vi skal ha litt å leve av. 5000 kroner i måneden er ikke noe særlig!

– Hvordan organiserte dere streiken?

Filip: Det hele gikk ganske fort for seg. Mandag 7. mai løp vi rundt og samla alle tillitsvalgte vi fant, til et streikemøte. Vi prata om hva AFP var for noe, vi diskuterte måter å aksjonere på, og så vedtok vi enstemmig å gå til streik. Så laga vi plakater og hengte opp over hele skolen. Tillitsfolka gikk i klassene sine og fortalte om streiken. I ukene før hadde det vært mange diskusjoner på røykehjørnet om AFP og aksjon «Forsvar AFP». Rød Ungdom hadde også holdt et åpent møte om AFP i forkant av streiken.

– Møtte dere noen motstand fra ledelsen på skolen?

Julie: Ja, fordi vi ikke hadde laga streiken på «riktig måte», ledelsen mente vi skulle snakke med dem først og så se hva vi fikk til. Altså begynne på toppen og gå nedover. Vi gjorde selvfølgelig det eneste riktige og begynte på bønn. I forkant har vi fått mange klapp på skulderen av lærere som støtta oss. Trusselen om fravær var også noe som kunne ha knekt streiken. Alle som streika, fikk jo fravær. Ledelsen hengte opp en plakat ved siden av streikeplakatene våre hvor de anbefalte alle å komme på skolen, at undervisninga fortsatte og at alle streikere fikk fravær. Likevel vil vi si at streiken var en seier, vi har hørt at rundt 40 elever kom på skolen. På en så stor skole med mange linjer må det regnes som en dundrende suksess.

– Har dere noen råd til elever som vil etterligne suksessen deres?

Julie: Diskuter med elevene i klassen din, finn informasjon om saken det

Foto: Finn Jensen

gjelder og spre den på skolen. Prøv å få med deg noen lærere og se om de er enige. Dette burde du bruke lang tid på. Etter hvert er det mange av elevene som er enige og har lyst til å gjøre noe. Da er det ikke så vanskelig å få med seg resten. Ta opp saken på elevrådsmøte og diskuter hva man kan gjøre. Ring avisa og fagforeninga di. Fullt kjørl!

Færder videregående skole, avd. Teie, er yrkesskolen i Tønsberg. Den har linjer for bygg og anlegg, murerfag, malerfag, rørlegger, produktdesign, teknisk og industriell produksjon, samt kokkelinje og mekanisk linje.

Mer informasjon om AFP?

Se www.forsvarafp.no

Rettferdighet for Obiora!

Lørdag 19. mai demonstrerte tusenvis av mennesker i både Oslo og Trondheim for rettferdighet for Eugene Ejike Obiora. Norsk-nigerianeren ble brutalt drept under en pågripelse utafor et sosialkontor i Trondheim i fjor.

Brage Aronsen

Saka politiet prøver å framstille som ei tilfeldig tragedie alle helst bør glemme, har nå fått en politisk dimensjon og opprører stadig flere. Politivold rammer underklassen, folk som ikke kan slå tilbake og som ikke blir trodd. Obiora var på sosialkontoret for å be om penger til sønnens tolvårsdag. Da saksbehandlerne ikke ville gi ham noe, blei han opprørt og fortvila og ville ikke forlate kontoret. Politiet blei tilkalt og fire politibetjenter ankom kontoret etter kort tid. Foran flere vitner blei Obiora påsatt håndjern og tatt i et halsgrep. Obiora døde.

Henleggelse

De fire politibetjentene som tok livet av Obiora, kommer sannsynligvis til å slippe unna, om det ikke reises en sterk opinion for uavhengig granskning. 95 prosent av sakene der politiet blir anmeldt, fører aldri til tiltale. Obiora-saka er et godt eksempel på hvordan systemet er lagt opp slik at det skal være umulig å dømme en politimann for et overgrep. Etterforskerne fra Spesialenheten for politisaker som jobba med Obiora-saka, var alle tidligere kolleger av de fire politimennene som var mistenkt. De har valgt å se bort fra uavhengige vitneutsagn, de har hemmeligholdt rapporter, og de går langt i å antyde at Obiora døde av seg

Foto: Rødt nytt

sjøl. Vi kan ikke ha et system i Norge der kollegial lojalitet bestemmer utfallet av drapssaker. Arne Johannesen fra Politiets Fellesforbund sier ganske treffende: «Norske politimenn drep ikkje.» Men Eugene Obiora hadde fortsatt vært i live, hadde det ikke vært for politiet.

Respekt

Det nydanna nettverket Respekt er

oppretta for å tvinge norske politikere til å ta Obiora-saka på alvor. Les mer om dette på www.krevorespekt.no. Respekt har starta et opprop retta til justisminister Knut Storberget. Der kreves det uavhengig granskning av Obiora-saka og at saka tas til retten. Du kan lese mer og signere oppropet på: www.opprop.no/opprop.php?id=obiora

Kom på sommerleir

Glem Quarten. Glem å ligge inne og se repriser av Glamour i dagevis i finværet. 31. juli til 5. august braker nemlig 300 ungdommer sammen.

Det blir en uke med konserter, bading og politikk. Stedet er idylliske Utøya i Tyrifjorden og DU er invitert!

Her blir det innledninger bl.a om det nye partiet Rødt, om miljø og om Afghanistan. Det blir bøllekurs, om marxisme, tale- og debattkurs, feminisme og masse mer! I tillegg kommer Magnus Marsdal for å snakke om en av de viktigste bøkene du kommer til å lese i år, nemlig *Frp-koden*.

Du kan lære om oljeboring, gratis skolebøker og hvorfor du skal få laste din egen musikk over på din egen Ipod. Det skal handle om veien videre for venstresida, men ikke minst om hvordan vi skal hamle opp med høyresida.

Og hvis du tror det bare blir politikk på leiren, kan du puste letta ut. Drømt om å bli hiphoper? Hiphop-queensa fra Røde Sauer holder kurs for jenter! Hatt lyst til å bli radiotryne? Verdens eldste kvinneverdier, RadiOrakel, holder radiokurs!

Priser

Herligheten koster 950 kroner for ungdomsskoleelever og 1150 kroner for elever på videregående eller eldre (1249 og 1449 dersom du betaler direkte på leir). Få info, meld deg på www.sosialisme.no eller ring 22 98 90 70.

- Ikke send oss tilbake til krigen

Foto: Eskil Hadland

Lørdag 19. mai startet afghanske flyktninger en marsj fra Trondheim mot Oslo gjennom Gudbrandsdalen. De har dette budskapet til folk i Norge:

Afghan Refugee Committee

Afghanske asylsøkere lever hver natt i frykt. Frykt for at det er nettopp denne natten mitt hjem står på politiets liste. Frykt for at min og mine venners seng vil stå tom natten etter. Lik vårt hjem er heller ikke gaten trygg, vår eksistens, vår væren, vår kropp tilhører det skjulte.

Vi kom til Norge på flukt fra krig og forfølgelser i vårt hjemland. Vi ber om at dere, folket av det fredelige, trygge Norge lar oss være her. Inntil vårt Afghanistan er trygt å reise tilbake til. Dette er vårt håp. Et håp vi fremdeles bærer, til tross for at ansvarlige myndigheter har brutt sine løfter. Da sultestreiken ble avblåst i juni i fjor, lovte

regjeringen en likeverdig behandling, hvor anbefalingene fra FNs høykommissær skulle tas til etterretning. Dette har ikke vært tilfellet, norske myndigheter sender oss tilbake til krigen: Siden sultestreiken har rundt 150 afghanere ved tvang blitt deportert. Samtidig ser vi at

Du kan gjøre noe!

Rødt oppfordrer folk langs ruta til å gå med et stykke, hjelpe til med mat og praktiske gjøremål og være til nytte for flyktningene. Afghanistan er et utrygt land! Vi må få den norske regjeringen til å stanse deportasjonene.

Følg med på www.asylmarsj.no Der legges det ut rapport hver dag om vandrerne. Her kan du se hvordan flyktningene får hjelp av gode mennesker langs ruta.

De afghanske pilgrimene kom-

mer kanskje til å gå gjennom din by eller bygd. Den beste måten du kan bidra på, er å ta godt imot dem.

regjeringen tillater at krigen de sender oss tilbake til, blir trappet opp. I frykt for å bli den neste lever mange av oss nå i skjul, på flukt i Norge og fra Norge. Vi føler at vi blir kriminalisert, at vi ikke anses som anstendige mennesker med hederlige grunner for å søke beskyttelse. Mot vår frykt, og mot vår avmakt, vil vi igjen åpent uttrykke vår sak. Rundt hundre av oss vil gjennomføre en marsj fra Trondheim til Oslo. Vår vei blir den gamle pilegrimsstien, vår bønn denne: Ikke send oss tilbake til krigen.

Vi vil gå fra Trondheim klokken 16 den 19. mai og avslutter vår aksjon foran Stortinget i Oslo mot slutten av juni. Vi håper at mange vil være med oss på etapper av marsjen, delta på arrangementer som holdes underveis, og være med i diskusjonen om hva slags standpunkt Norge skal ta til den grusomme krigen i vårt hjemland. Mener det norske folk at det er riktig å sende flyktninger tilbake til krig? Igjen strekker vi hånden ut, og igjen håper vi at norske politikere vil lytte til FNs befalinger om at det ikke er trygt å sende flyktninger tilbake til Afghanistan.

Har du bidrag, hjelp, spørsmål, skriv til kontakt@asylmarsj.no.

Du kan støtte marsjen økonomisk ved å sette inn penger på konto 7878.06.19510. Pengene går til mat og absolutt nødvendig utstyr.

Ditt bidrag betyr mye!

Valget utsatt – republikk nå!

NEPAL: I november 2006 undertegna maoistene og de sju største parlamentariske partiene avtalen om å opprette ei midlertidig lovgivende forsamling, en midlertidig grunnlov og ei midlertidig regjering for å forberede valg til ei grunnlovgivende forsamling. Blekket var knapt blitt tørt, før avtalen ble undergravd, svekka og brutt.

Johan Petter Andresen

Hovedproblemet for den politiske utviklinga har vært at det mektigste parlamentariske partiet i Nepal, Nepali Congress (NC), et søsterparti til Arbeiderpartiet med mektige venner i India, har stritt imot fra dag en. Dette har igjen ført til at den opprinnelige datoen som var satt

for valget til ei grunnlovgivende forsamling, er blitt utsatt fra juni til november i år. Maoistene krever en kompensasjon for dette bruddet: Umiddelbar innføring av republikk.

Republikk nå

Hovedgrunnen til kravet ligger i deres vurdering av at det er føydalklassen med kongen i spissen som er viktigst å knekke nå, for å få framgang i den demokratiske revolusjonen. Kravet om republikk har massiv støtte i befolkninga.

I midten av mai leverte maoistene et lovforslag om innføring av republikk til den midlertidige lovgivende forsamlinga. Maoistene truer med å sette i gang ei ny folkereising for å tvinge fram en republikk, hvis ikke den midlertidige lovgivende forsamlinga vedtar deres forslag.

Jordreform

I følge avtalen fra november skal maois-

tene levere tilbake eiendom som de har overtatt i forbindelse med krigen, og det skal igangsettes en jordreform. Her er det svært ulik tolkning av avtalen når det kommer til det konkrete. Maoistene vil ikke gi tilbake det de betrakter som føydal jord. Noen jordreform er heller ikke kommet i gang.

Mot sammenbrudd?

Går det mot et totalt sammenbrudd i den politiske prosessen? Det er umulig å si. USA, de føydale kreftene og andre høyrekrefter i Nepal gjør alt for å trekke ut tida, slik at den folkelige bevegelsen mister driv og folk mister håpet. Maoistene må vise at taktikken med å legge ned våpnene og satse på forhandlinger og fredelig mobilisering, kan gi konkrete resultater her og nå. De svekkes av at ting trekker ut i tid. De har reist kravet om republikk nå. Men har de makt nok til å tvinge kravet fram på kort tid?

■ 2. juni, hele landet
Aksjonsdag for afghanske flyktninger, Rødt Ungdom
www.sosialisme.no

■ 2. juni, Tyskland
G8-møte – demonstrasjoner
www.attac.no

■ 6.–8. juni, Oslo
Kan Afrika fø seg selv?
– konferanse
www.utviklingsfondet.no

■ 22. juni – 1. juli, Oslo
Skeive dager
www.skeivedager.no

■ 30. juni, Oslo
Pride Parade

SOMMERLEIRER

■ 27. juni – 1. juli
Rødt – www.roedt.no

■ 11.–15. juni
Norsk målungdom –
www.nynorsk.no/nmu

■ 23.–27. juni
Natur og ungdom – www.nu.no

■ 16.–22. juli
Jafnaðr; Nordic Queer Youth
Festival – www.jafnaadr.no

■ 21.–24. juli
Ungdom mot EU – www.umeu.no

■ 31. juli – 5. august
Rødt Ungdom – www.sosialisme.no

www.raudt.no

Siste nummer av tidsskriftet Rødt er ei bok:

"Sosialisme skapes ikke i himmelen!"

av Michael A. Lebowitz

Prøveabonnement i ett år:
150,- (75,- for ungdom)
4 nummer i året, boka som
første nummer hvis
du bestiller nå!
www.marxisme.no

Hefte om
Venezuela

Kun 30,-

Tidsskriftet Rødt!